

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

Checked 2012

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M289 विषय कालिदास
नाव. किरातापुनीयम सर्ग १, (मुद्रित)
लेखक/लिपीकार अरवि
पृष्ठ २४ काळ शके १७८३ पूर्ण/अपूर्ण

अथ किरातार्जुनीये महाकाव्ये प्रथमसर्गप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः अद्वीगीकृतद्वयमपिगाढानुरागियत् पितृभ्यांजगतस्तस्मैकस्मैचिन्महसेनमः १ आलंबेजगदालं
 बेहेरंबचरणोबुजे श्रुत्यंतियद्रजःस्पर्शात्सद्यःप्रत्यूहवार्धयः २ तद्विद्यमव्ययंधामसारस्वतमुपास्महे यत्प्रकाशात्प्रली
 यंतेमोहांधतमसम्भुराः ३ वाणीकाणभ्रजीमजीगणदवाशासीच्च वय्यासकी मंतस्तंत्रमरंस्तपन्नगगवीगुंफेषुचाजा
 गरीत् वाचामाकलयद्रहस्यमखिलंयश्चाक्षपादस्फुराल्लोकेभूद्यदुपज्ञमेवविदुषांसौजन्यजन्यंयशः ४ मल्लिनाथकविःसोयं
 मंदात्मानुजिघृक्षया तत्किरातार्जुनीयारव्यंकाव्यंव्याख्यातुमिच्छति ५ नारिकेलफलसंमितंवचोभारवेःसपदितद्विभज्य
 ते स्वादयंतुरसगर्भनिर्भरंसारमस्यरसिकायथेप्सितं ६ नानानिबंधविषमैकपदैर्नितांतंसाशंकसंक्रमणखिन्नधियामशं
 कं कर्तुंप्रवेशमिहभारविकाव्यबंधेघंटापथंकमपि नूतनमातनिष्ये ७ इहान्वयसुरवेनैवसर्वव्याख्यायतेमया नामूलंलि
 ख्यतेकिंचिन्नानपेक्षितमुच्यते ८ अथतत्रभवान्भारविनामाकविःकाव्यंयशसेर्थकृतेव्यवहारविदेशिवेतरक्षतये सद्यः
 परनिर्वृतयेकांतासंमिततयोपदेशयुजइत्याद्य लंकारिकवचनप्रामाण्यात्काव्यस्यकीर्त्याद्यनेकश्रेयःसाधनतांकाव्याला
 पांश्चवर्जयेदितिनिषेधशास्त्रस्यासत्काव्यविषयतांचपश्यन्किरातार्जुनीयारव्यंकाव्यंचिकीर्षुश्चिकीर्षितार्थाविद्यपरि
 समाप्तिसंप्रदायाविच्छेदलक्षणफलसाधनत्वादाशीर्नमस्क्रियावस्तुनिर्देशोवापितन्मुखमित्याशीर्वादाद्यन्यतमस्यप्र
 बंधसुरवलक्षणत्वाच्चवनेचरस्ययुधिष्ठिरप्राप्तिरूपंवस्तुनिर्देशान्कथासुपक्षिपति श्रियइति आदितःश्रीशब्द

स्यप्रयोगाद्वर्णगणादिदोषशुद्धिर्नातीवात्रोपयुज्यते तदुक्तं देवतावाचकाः शब्दायेचभद्रादिवाचकाः ते सर्वे नैव निन्द्यास्युर्लि
 पितो गणतोपिचेति कुरूणां निवासाः कुरवो जनपदाः तस्य निवास इत्यणप्रत्ययः जनपदेलुक् तेषामधिपस्यदुर्योधनस्यसंबन्धि
 नीं शेषेषष्ठी श्रियः राजलक्ष्याः कर्तृकमणोः कृतीति कर्मणिषष्ठी पाल्यते नयेति पालनीतां प्रतिष्ठापिकामित्यर्थः प्रजासु
 रागमूलत्वात्संपदइतिभावः करणेल्युट् द्विद्वानभित्यादिनाडीप् प्रजासृजनेषुविषये प्रजास्यात्संततौजनइत्यमरः वृत्तिव्य

श्रियः कुरूणामधिपस्यपालनीं प्रजासृष्टिं यमयुक्तवेदितुं
 सवर्णिलिङ्गीविदितः समाययौ युधिष्ठिरैतवने वनेचरः १

वहारं वेदितुं जातुं यं वनेचरं निषादमयुक्तं नियुक्तवान् वर्णः प्रशस्तिरम्यास्तीति वर्णं ब्रह्मचारी वर्णाद्ब्रह्मचारिणीतीति न प्रत्ययः त
 स्यलिङ्गं चिह्नमस्यास्तीति वर्णिलिङ्गी ब्रह्मचारिवेषधारी तदुक्तं स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणं संकल्योध्यवसाय
 श्रुक्रियानिष्पत्तिरेव च एतन्मैशुनमष्टांगं प्रवदन्ति मनीषिणः विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणं एतदष्टविधमैशुनाभावः
 प्रशस्तिरित्यर्थः वनेचरतीति वनेचरः किरातः भिल्लुः किरातः शबरः पुलिंदाम्लेंछुजातयइत्यमरः चरेष्टइतिटप्रत्ययः तस्य

रुषेष्टतिबहुलमित्यलुक् विदितं वेदनमस्यास्तीति विदितः परराष्ट्रवृत्तांतज्ञानवानित्यर्थः अर्श आदित्वाद्च प्रत्ययः अथवा
 कर्तरिकर्मधर्मोपचारात् विदितपरवृत्तांतो विदित इत्युच्यते उभयत्रापि पीता गावो मुक्ता ब्राह्मणा विभक्ता भ्रातर इत्यादिव-
 त्साधुत्वं नतु कर्तरिक्तः सकर्मकेभ्यस्तस्य विधानाभावात् अतएव भाष्यकारेणाकारो मत्वर्थीय उक्तः विभक्तमेषामस्ती-
 ति विभक्ताः पीतमेषामस्तीति पीता इति अथवोत्तरपदलोपो द्रष्टव्यः विभक्तधनाः विभक्ताः पीतोदकाः पीता इति अत्र लो-
 पशब्दार्थमाह कैयटः गम्यमानार्थस्याप्रयोग एव लोपो भिमतः विभक्ता भ्रातर इत्यत्र च धनस्य यद्विभक्तत्वं तद्भातृषूपचरि-
 तं पीतोदका गाव इत्यत्राप्युदकपीतत्वं गोष्वारोप्यत इति तद्वदत्रापि वृत्तिगतं विदितत्वं वेत्तरिव नेचर उपचर्यते एतेन वनाय
 पीतप्रतिबद्धवत्सां पातुं न प्रथमं व्यवस्यति जलं युष्मास्व पीतेषु इत्येवमादयो व्याख्याताः अथवा विदितो विदितवान् सकर्म-
 कादप्यविवक्षिते कर्मणि कर्तरिक्तः यथा आदर्शिता कर्तेत्यादौ यथाहुः धातोरर्थान्तरे वृत्ते धात्वर्थे नोपसंग्रहात् प्रसिद्धेरवि-
 वक्षातः कर्मिणो कर्मिका क्रियेति द्वैतवने द्वैतारव्येतपोवने यद्वा द्वैत्सु त्रिपासे इते गते यस्मात्तद्द्वैतं तच्च तद्वनंच तस्मिन्
 शोकमोहादिवर्जितमित्यर्थः युधिरणो स्थिरं युधिष्ठिरं धर्मराजं हलदंतात्समस्याः संज्ञायामित्यलुक् गवियुधिभ्यां स्थिर इ-
 ति षत्वं समाययौ संप्राप्तः अत्र वने वने चर इति द्वयोः स्वरव्यंजनसमुदाययोरेक्यादेव वृत्त्यनुप्रासो नामालंकारः अस्मिन् स-
 र्वेवंशास्थं वृत्तं तल्लक्षणं तु जतो तुवंशास्थमुदीरितं जराविति १

संप्रतिवनेचरस्यतत्कालोचित्यमादर्शयन् तस्यतद्गुणसंपन्नत्वमाह कृतेति कृतप्रणामस्यतत्कालोचितत्वात् कृतनमस्कार
स्यसपत्नेनरिपुणा रिपुवैरिसपत्नारिद्विषद्वेषणदुर्हृदइत्यमरः जितांस्वीयन्तीकृतांमहींमहीभुजेयुधिष्ठिराय क्रियाग्रह

कृतप्रणामस्यमहींमहीभुजेजितांसपत्नेननिवेदयिष्यतः नविध्यथेतस्यमनोनहिप्रियं-
प्रवक्तुमिच्छंतिमृषाहितैषिणः २ द्विषांविघातायविधातुमिच्छतोरहस्यनुज्ञामधिग-
म्यभूभृतः ससौष्ठवौदार्यविशेषशालिनींविनिश्चितार्थमितिवाचमाददे ३ सांब-

णात्संप्रदानत्वं निवेदयिष्यतोविज्ञापयिष्यतः लृटःसहेतिसत्प्रत्ययः तस्यवनेचरस्यमनोनविध्यथे कथमीदृगप्रियंराज्ञे
विज्ञापयामीतिमनसिनचचालेत्यर्थः व्यथभयसंचलनयोरितिधातोर्लिट् उक्तमर्थमर्थं तरोपन्यासेनद्रवयति नहीति

हियस्माद्विज्ञमिच्छंतीतिहितैषिणः स्वामिहितार्थिनः पुरुषाः मृषामिथ्याभूतंप्रियंवक्तुंनेच्छंति अन्यथाकार्यविधातकतया
 स्वामिद्रोहिणः स्युरितिभावः अमौल्यममांद्यममृषाभाषितमभ्यूहकत्वंचेतिचारुणादितिनीतिवाक्यामृते २ तथा-
 पिप्रियाहैराजिकदुर्निष्ठुरोक्तिर्नयुक्तेत्याशंक्यंस्वाम्यनुज्ञयानदुष्यतीत्याशयेनाह द्विषामिति रहस्येकांतेसवनेचरः द्विषां
 शत्रूणांकर्मणिषष्ठी विधातायविहंतुमित्यर्थः तुमर्थाच्चभाववचनादितिचतुर्थी भाववचनाच्चेतितुमुनर्थेघञप्रत्ययः
 अत्रतादर्थ्यमपिनदोषः तथापिप्रयोगवैचित्र्यविशेषस्याप्यलंकारत्वादेवंव्याचक्षते विधातुंव्यापारंकर्तुमिच्छतः स
 मानकर्तृकेषुतुमुच द्विषोविहंतुमुद्युक्तस्येत्यर्थः अतएवभूभृतोयुधिष्ठिरस्यानुज्ञामधिगम्य स्रष्टुभावः सौष्ठवंशब्द
 सामर्थ्यं स्रष्टुशब्दादव्ययाहुद्वाच्चादित्वाद्घञप्रत्ययः उदारस्यभावः औदार्यं अर्थसंपत्तिः तयोर्द्वैः सौष्ठवौदार्यं अ-
 औदार्येशब्दस्याजाद्यदंतत्वेपिलक्षणहेत्वोः क्रियायाइत्यत्राल्याच् कस्यापिहेतुशब्दस्यपूर्वनिपातमकुर्वतासूत्रकृतैव
 पूर्वनिपातस्यानित्यत्वज्ञापनान्नपूर्वनिपातः उक्तंचकाशिकायां अयमेवलक्षणहेत्वोरितिनिर्देशः पूर्वनिपातव्यभिचा
 रचिह्नमिति तेएवविशेषः तयोर्वाविशेषः तेनशालतेशोभतइतिसौष्ठवौदार्यविशेषशालिनीतां ताच्छील्येणानिः वि-
 निश्चितार्थाविशेषतः प्रमाणतोनिर्णीतार्था इतिवक्ष्यमाणरूपां वाचमाददे स्वीकृतवान् उवाचेत्यर्थः ३ श्रीगोपा
 लकृष्णायनमः ७

प्रथमं तावदप्रियनिवेदकमात्मानं प्रत्यक्षोभं याचते क्रियास्त्विति हे पक्रियासकृत्कृत्यवस्तुषु युक्तेर्नियुक्तेरनुजीविभिः मृत्यैः
 चारादिभिरित्यर्थः चरन्ति ते चराः त एव चाराः पचाद्यदन्तात् प्रजादित्वाद्गणप्रत्ययः त एव चक्षुषियेषां ते चारचक्षुषः स्वप
 रमंडले कार्याकार्यावलोकने चाराश्चक्षुषि स्थितिपालानामिति नीतिवाक्यामृते तदुक्तं चारैः पश्यन्ति राजानो वेदैः पश्यन्ति वा
 इवाः गंधेन गावः पश्यन्ति चक्षुर्भ्यामितरे जना इति प्रभवो नियहानुग्रहसमर्थाः स्वामिनो न वंचनीयाः न प्रतारणीयाः सत्य

क्रियासकृत्कृत्यैर्नृपचारचक्षुषो न वंचनीयाः प्रभवो नुजीविभिः अतोर्हसि
 क्षंतुमसाधुसाधुवाहितं मनोहारिचदुर्लभं वचः ४ ७ ७

मेव वक्तव्या इत्यर्थः चारापचारे चक्षुरपचारवद्राज्ञां पदे पदे निपात इति भावः अतो प्रतार्यत्वाद्धेतोः असाधुअप्रियं साधुप्रि-
 यं वा मदुक्तमिति शेषः क्षंतुं सोऽमुमर्हसि अत्र द्वितीयार्थो लक्ष्यते मदुक्तमसाधुसाधुवासाध्विववाशब्दद्वयार्थे इवार्थे च विक-
 ल्ये स्याद्वेति वा स्याद्विकल्पोपमयारे वार्थेपिसमुच्चय इति विश्वः मदुक्तमसाध्वपिसाध्विवश्चोतुमर्हसीत्यर्थः कुतः हितं प-
 र्यमनोहारिप्रियं च वचो दुर्लभं अतो मद्वचो हितत्वादप्रियमपि क्षंतव्यमित्यर्थः ४ ७ ७

किरा०टी०

४

तर्हि नृणां भाव एव वरमित्याशंक्याह स इति यः अमात्यादिः सरवा अधिपं स्वामिनं साधु हितं नशास्तिनोपदिशति चिब्रूशास्त्वित्या
दिनाशासेर्दुहादिपाठात् द्विकर्मकत्वं सहितानुपदेशाकुत्सितः सरवा किं सरवा दुर्मन्त्रीत्यर्थः किमः क्षेप इति समासांतप्रतिषेधः
तथायः प्रभः निग्रहानुग्रहसमर्थः स्वामी हितादासजनात् आख्यातोपयोगद्वयपादानत्वात्पंचमी न संश्रुणुते न शृणोति
समोगामृच्छीत्यादिना संपूर्वाच्छृणोते रकर्मकादात्मनेपदं अकर्मकत्वं च विवक्षितं सहितमश्रोताप्रभः किंप्रभः कुत्सितः स्वामी

स किं सरवा साधु नशास्ति योऽधिपं हितान्नयः संश्रुणुते स किंप्रभुः सदानु
कूलेषु हि कुर्वते रतिं नृपेष्वमात्येषु च सर्वसंपदः ५ श्रीगजाननप्र०

पूर्ववत्समासः सर्वथा सचिवेन वक्तव्यं स्वामिना श्रोतव्यं एवं च राजमंत्रिणोरैकमत्यं स्यादित्यर्थः ऐकमत्यस्य फलमाह सदेति
हियस्मान्नृपेषु स्वामिषु अमासहभवाः अमात्याः तेषु च अव्ययात्पू अनुकूलेषु परस्परानुरक्तेषु सत्सर्वसंपदः सदारतिम
नुरागं कुर्वते कुर्वति न जातु जहतीत्यर्थः अतो मया वक्तव्यं त्वया श्रोतव्यमिति भावः अत्रैव राजमंत्रिणोर्हितानुपदेशात्तदश्रवण
निंदा सामर्थ्यसिद्धेरैकमत्यलक्षणकारणस्य निर्दिष्टस्य सर्वसंपत्तिद्विरूपकार्येण समर्थनात्कार्येण कारणसमर्थनरूपोपार्थी
भरन्यासः तदुक्तं सामान्यविशेषकार्यकारणभावान्यां निर्दिष्टप्रकृतसमर्थनमर्थान्तरन्यास इति ५ ६ ७

सर्ग

१

४

संप्रतिस्वाहंकारं परिहरति निसर्गेति निसर्गदुर्बोधं स्वभावदुर्ग्रहं ईषदुरित्यादिना खलु प्रत्ययः भूपतीनांचरितं च अबोध
 विकृताः अज्ञानोपहता जंतवो मादृशाः पामरजना इत्यर्थः कनोभयमेकत्र संघटत इत्यर्थः तथापि निगूढतत्वं संवृतयाथा
 र्थ्यं विद्विषां नयवर्त्मषादुण्यप्रयोगो मया अवेदिज्ञातमिति यत् विदेः कर्मणिलुङ् संधिविग्रहयानानि संस्थाप्यासनमेव च
 द्वैधीभावश्च विज्ञेयाः षडुणानीति वर्णने संधिर्मेचीकरणं विग्रहः परपीडनं यानं परं प्रतिगमनं संस्थापरस्य देहापीणं आस

निसर्गदुर्बोधमबोधविकृताः कभूपतीनांचरितं कजंतवः तवानुभावो
 यमवेदियन्मयानिगूढतत्वं नयवर्त्मविद्विषाम् ६ ७ ८

नउपेक्षणं एकेन सार्धं संधाय अपरं प्रतियानं द्वैधीभावः अयं इदं वेदनमित्यर्थः विधेयप्राधान्यात्पुल्लिङ्गनिर्देशः तवानुभा
 वः सामर्थ्यं अनुगतोभावोऽनुभावइति घञन्तेन प्रादिसमासः नतूपसृष्टात् घञप्रत्ययः श्रिणीभवो नुपसर्गइत्यनुप
 सर्गोद्धवते धातोर्घञविधानात् अतएव काशिकायां कथं प्रभावो राजां प्रकृष्टोभावइति प्रादिसमासइति दोषपरिहारो स
 म्यक् ज्ञात्वा विज्ञापयामिनतु वृथा कर्णकठोरं प्रलपामीत्याशयः ६ ७ ८ ९

किरा० टी-

५

संप्रति यद्वक्तव्यं तदाह विशंकमान इति सुरवेन युध्यत इति सूयोधनः भाषायां शासियुधिदृशिधृषिमृषिभ्यो युच नृपासन
स्थः सिंहासनस्थोऽपि वनमधिवसतीति वनाधिवासिनो वनस्थात् राज्यभ्रष्टादित्यर्थः भवतस्त्वत्तः पराभवं पराजयं वि-
शंकमानः उत्प्रेक्षमाणः सन् दुष्टसुदरं यस्येति दुरोदरं द्यूतं दृषोदरादित्वात्साधुः दुरोदरो द्यूतकारेणैव द्यूते दुरोदरमि-

विशंकमानो भवतः पराभवं नृपासनस्थोऽपि वनाधिवासिनः दुरोद
रच्छद्यजितां समीहते नयेन जेतुं जगतीं सूयोधनः ७ श्रीग० ७

त्यमरः तस्य छद्यनामिषेण जितां लब्धां दुर्नयार्जितामित्यर्थः जगतीं महीं जगती विष्टपेमत्यां वास्तुच्छंदो विशेषयो
रिति वैजयंती नयेन नीत्या जेतुं वशीकर्तुं समीहते व्याप्रियते नतूदास्त इत्यर्थः बलवत्त्वामिकमविश्रद्धागमंचध
नं भ्रंजानस्य कुतो मनसः समाधिरिति भावः अत्र दुरोदरच्छद्यजितामिति विशेषणद्वारेण पदार्थस्य चतुर्थपदा-
र्थप्रतिहेतुत्वेनोपन्यासात् द्वितीयकाव्यलिङ्गमलंकारः तदुक्तं हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गमुदाहृतमिति ७

सर्ग

१

५

नयेन जेतुं जगतीं समीहन् इत्युक्तं तत्प्रकारमाह तथेति तथापि साशंकोपि जिह्मो वक्रो वंचक इति यावत् सदुर्योधनः भव
ज्जिगीषया गुणैर्भवन्तमाक्रमितुमिच्छयेत्यर्थः हेताविति तृतीया गुणसंपदादानदाक्षिण्यादिगुणगारिण्याकरणेन श
भ्रंयशस्तनोति सरत्रलोपि गुणलोभनीयां त्वत्संपदमात्मसात्कर्तुं त्वत्तोपि गुणवन्तामात्मनः प्रकटयतीत्यर्थः नन्वेवं गु
णिनः सतोपि सज्जनविरोधो महान्तस्य दोष इत्याशंक्य सोपितत्संसर्गात्तामेनीच समागमाद्वा मुत्कर्षावहत्वादित्याह स

तथापि जिह्मः स भवज्जिगीषया तनोति शभ्रं गुणसंपदायशः समुन्नयन् भूतिमनार्य
संगमादूरं विरोधोऽपि समं महात्मभिः ८ कृतारिषदुर्गजयेन मानवमिमं गम्य रूपां पदवीं
प्रपित्सुना विभज्य नक्तं दिवमस्ततं द्विणा वितन्यते तेन नयेन पौरुषम् ९ श्रीरामाय०

मुन्नयन्निति तथाहि भूतिं समुन्नयन् उत्कर्षमापादयन् लटः शत्रुशान्चावित्यादिना शत्रुप्रत्ययः पुनर्लट्प्रहणसाम-
र्थ्यात् प्रथमा सामानाधिकरण्येपि महात्मभिः समं सहेत्यर्थः साकं सार्द्धं समं सहेत्यमरः अनार्यसंगमात् दुर्जनसंग-
मात् पंचमी विभक्त इति पंचमी विरोधोपिवरं मनाक्प्रियं देवाहतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबे मनाक्प्रिय इत्यमरः अत्र मै-
त्र्यपेक्षया मनाक्प्रियत्वं विरोधस्य भूतिं समुन्नयन्नित्यस्य पूर्ववाक्यान्वये समाप्तस्य वाक्यार्थस्य पुनरादनात् समा

किरा० टी

६

सपुनरादानदोषापत्तिः तदुक्तं काव्यप्रकाशे समासपुनरादानात्समासपुनरात्तकमिति नचवाक्यांतरमेतत् येनोक्तदोषष
रिहारस्यात् अर्थान्तरन्यासोलंकारः सचभूतिसमुन्नयस्यपदार्थविशेषणद्वाराविरोधवत्प्रतिहेतुत्वाभिधानरूप-
काव्यलिङ्गानुप्राणितइति - ननुकातर्यं केवलानीतिरित्याशंक्यनीतियुक्तं पौरुषमस्येत्याह कृतारिषड्वर्गजयेने
ति षण्णांवर्गः षड्वर्गः अरीणामंतःशत्रूणांकामक्रोधादीनां षड्वर्गो रिषड्वर्गः शिवभागवतवत्समासः तस्यजयः कृ
तोयेनतेनतथोक्तेनविनीतेनेत्यर्थः विनीताधिकारंप्रजापालनमितिभावः अगम्यरूपांदुराकलनीयां मनोरियंमा
नवीतां मनूपदिष्टसदाचाररक्षणं पदवींप्रजापालनपद्धतिं प्रपिस्सुनाप्रपिपत्तुमिच्छुना प्रपद्यतेः सन्नंतादुप्रत्ययः
सनिमीमेत्यादिनाइसादेशः अत्रलोपोभ्यासस्येत्यभ्यासलोपः अस्तातंदिरालस्यंयस्यतेनास्ततंद्रिणा अनलसेने-
त्यर्थः तंद्रिः सौत्रोधातुस्तस्माच्चत्रयादयश्चेत्यौणादिकइकारप्रत्ययः कृदिकारादिकिनोवाङीष्वक्तव्यइतिघटीनि
द्रातंद्रीतिङीषंतोऽपीतिक्षीरस्वामी निद्रातंद्रेत्याबंतोपि तथाचरामायणे प्रयोगः सनिस्तंद्रिरमन्तश्चस्वदोषपरुदोष
विदिति तेनदुर्योधनेन पुरुषस्यकर्मपौरुषंपुरुषाकारउद्योगइतियावत् युवादित्वादणप्रत्ययः पौरुषंपुरुषस्योक्ते
भावेकर्मणिजेजसीतिविश्वः मक्तंचद्विवाचनक्तंदिवं अहोरात्रयोरित्यर्थः अचतुरेत्यादिनासप्तम्यर्थवृत्त्योरव्यययोर्द्व
द्वनिपातःसमासांतः विभज्य अस्यांवेलायामिदंकर्मेतिविभागंकृत्वा नयेननीत्या वितन्यते विस्तार्यते ९

सर्ग

९

६

संप्रतिभृत्याद्यनुरागमाह सरवीनिति गतस्मयोनिरहंकारः स्मयोगर्वेदुतेयोगेकातर्येगायकेपिचेतिविश्वः अतएवसदु
योधिनः संततंनिरंतरंसाधुसम्यगकपटमित्यर्थः अनुजीविनोभृत्यान्प्रीतियुजःस्निग्धान् सरवीन् मित्राणीवदर्शयते
लोकस्येतिशीषः हेतुमतिचेतिणिच् णिचश्चेत्यात्मनेपदं शोभनंत्वंदयंयेषांतान्सुहृदो मित्राणि सुहृदुर्हृदो मित्रा-

सरवीनिवप्रीतियुजोनुजीविनः समानमानासुहृदश्चबंधुभिः

मित्रयोदि तिनिपातः बंधुभिः भ्रात्रादिभिः समानमानान् तुल्यसत्कारान् दर्शयते बंधूनांसमूहो बंधुता तां ग्रामजन
बंधुसहायेभ्य इति तल्ल कृतमाधिपत्यं स्वाभ्यं यस्यास्तां कृताधिपत्यामिव दर्शयते बंधूनधिपतीनिव दर्शयतीत्यर्थः यथा
भृत्यादिषु सरव्यादिबुद्धिर्जायते लोकस्य तथा तान्संभावयतीत्यर्थः अनुजीव्यादीनां कर्तुरीप्सितकर्मेति कर्मत्वं पूर्वस्य

9

सर्ग

9

वात्मनेपदं प्रतिपेदिरे भाष्ये तु णेरणाविति सूत्रविषयत्वमप्यस्योक्तं यथाह पश्यंति भृत्याराजानं दर्शयते भृत्या न राजा
दर्शयते भृत्यैराजेत्यात्मनेपदं सिद्धं भवतीति अत्र कैयटः ननु कर्मांतरसद्भावाद्त्रानेनात्मनेपदेन भाव्यमुच्यते अस्मादे
वोदाहरणाद्भाष्यकारस्यायमेवाभिप्राय ऊह्यते अपयंतावस्थायां ये कर्तृकर्मणी तद्व्यतिरिक्तकर्मांतरसद्भावे आत्मने
पदेन भवति यथा स्थलमारोहयति मनुष्या निति इह ल्पयंतावस्थायां कर्तृणां भृत्यानां णौ कर्मत्वमिति भवत्येवात्मनेप
दमिति १०

٩

नचावंत्रिवर्गात्प्रमाद्यतीत्याह असक्तमिति यथायथंयथास्वं विभज्य असंकीर्णरूपं विविच्येत्यर्थः यथास्वेयथाय
थमिति निपाते द्विर्भावो न पुंसकत्वं च ह्रस्वो न पुंसके प्रातिपदिकस्येति ह्रस्वत्वं पक्षेपात्तः पक्षपातः आसक्तिविशेषः स
मस्तु ल्योयस्यांतया समपक्षपातया भक्त्या नुरागविशेषेण पूज्ये च नुरागो भक्तिरित्युपदेशः पूज्यश्चायं त्रिवर्गः असक्त
मनासक्तमव्यसन्नितयेति यावत् आराधयतः सेवमानस्य अस्य दुर्योधनस्य त्रयाणां धर्मार्थकामानां गणस्त्रिगणः त्रि

असक्तमाराधयतो यथायथं विभज्य भक्त्या समपक्षपातया
गुणानुरागादिव सरव्यमीयिवान्न बाधतेत्यत्रिगुणः परस्परं ११

वर्गो धर्मकामार्थश्चतुर्वर्गः समोक्षकैरित्यमरः गुणानुरागात्तदीयगुणे च नुरागात् गुणवदाश्रयलोभादित्यर्थः सरव्यं
मैत्रीं सरव्युर्यइति यप्रत्ययः ईयिवानिव उपगतवानिवेत्युत्प्रेक्षा उपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेति कसुप्रत्ययांतो निपातः
नात्रोपसर्गस्तंत्रमिति काशिकाकार आह स्म परंपरं न बाधते समवर्तित्वात् तस्य धर्मार्थकामाः परस्परानुपमर्देन व-
र्द्धत इत्यर्थः उक्तं च धर्मार्थकामाः सममेव सेव्या यो ह्येकसक्तः स नरो जयन्य इति ११

६२

अथश्लोकत्रयेणोपायकौशल्यं दर्शयन्नादौ सामदाने दर्शयति निरत्ययमिति तस्यदुर्योधनस्य निरत्ययं निर्बाधकं अ-
माधिकमित्यर्थः अन्यथोन्नतानां दुर्ग्रहत्वादिति भावः सामसांत्वं सामसांत्वमुभे सम इत्यमरः सामप्रेमपरं वाक्यं दानं-
चार्थविसर्जनं भेदः परजनाकृष्टिर्निग्रहः परपीडनं दानवर्जितं न प्रवर्तते अन्यथा लुब्धार्जवनस्य शुष्कप्रियैर्वचनै-
र्दुष्करत्वादिति भावः उक्तं च लुब्धमर्थेन गृहीयात्स्तब्धमंजलिकर्मणा मूर्खं छंदो नुरोधेन तत्त्वार्थेन च पंडितमिति त-
थाभूरिप्रभूतं न तु कदाचित्स्वल्पमित्यर्थः दानं धनत्यागः सदित्यादरार्थः व्ययं आदरात् आदरयोः सदसतीति निपातसंज्ञा

निरत्ययं सामनदानवर्जितं नभूरिदानं विरहय्य सत्क्रियां प्रवर्तते तस्य विशेषशालिनी गुणानुरोधेन विना न क्रिया

स्मरणात् तस्य क्रियातां सत्क्रियां विरहय्य विहाय ल्यपिलघुपूर्वादित्ययादेशः न प्रवर्तते अनादरे दानवैफल्यादिति भा-
वः न चैवं सर्वत्रानेनाविवेकित्वं कोशहानिश्चस्यादित्याह विशेषशालिनी अतिशययोगिनी सत्क्रिया गुणानुरोधेन गुणानुरा-
गेण विना न प्रवर्तते पृथग्विनेत्यादिना तृतीया गुणेऽपि वादरोभूरिदानं चेति नोक्तदोषावकाश इत्यर्थः अत्रोत्तरोत्तरस्य पूर्व-
पूर्वविशेषणतया स्थापनादेकावल्यंकारः तदुक्तं काव्यप्रकाशे स्थाप्यते पीत्यते वापि तथा पूर्वपरंपरं विशेषणतया वस्तुय-
त्रसैकावलीहि धेति तथा चोदाहरणं नतज्जलं यन्नसुचारुपंकजं नपंकजंतद्यदलीनघट्टपटं नघट्टपटोसौ कलगुंजितोनयोन-
गुंजितंतन्नजहारयन्मनइति १२

अथदंडप्रकारमाह वसूनिधि वशीजितेंद्रियः सदुर्योधनः वसूनिधनानि वसुतोयेधनेमणाविति वैजयंती वांछन्सन् लो
भेनेत्यर्थः ननिहंतीतिशेषः तथामन्युनाकोपेन न च मन्युर्देन्येकतौ क्रुधीत्यमरः धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविवर्जि
तइतिस्मरणादित्यर्थः किंतु निवृत्तकारणो निवृत्तलोभादिनिमित्तः सन् स्वधर्मइत्येषस्वस्यराज्ञः सतोममायं धर्मोममेदं
कर्तव्यमित्यस्मादेव हेतोरित्यर्थः अदंज्यान्दंडयनराजादंज्यांश्चैवाप्यदंडयन् अयशोमहदाप्नोति नरकं चाधिगच्छ

वसूनिवांछन्नवशीनमन्युनास्वधर्मइत्येष निवृत्तकारणः
गुरूपदिष्टेन रिपौ सुतेपि वा निहंति दंडेन सधर्मविप्लवं १३

तीतिमनुस्मरणादितिभावः गुरूपदिष्टेन प्राड्विवाकोपदिष्टेन धर्मशास्त्रं पुरस्कृत्य प्राड्विवाकमते स्थितः समाहितम
तिः पश्येद्यवहाराननुक्रमादिति नारदस्मरणात् दंडेन दमेन शिक्षयेत्यर्थः रिपौ सुतेपि वा स्थितमिति शेषः एतेनास्य
समदर्शित्वमुक्तं धर्मविप्लवं धर्मव्यतिक्रमं अधर्ममितियावत् निहंति निवारयति दुष्ट एवास्य शत्रुः शिष्ट एवास्य-
बंधुः ननु संबंधनिबंधनः पक्षपातोस्तीत्यर्थः १३

छ

छ

छ

किरा० टी०

९

संप्रति भेदकौशल्यं दर्शयति विधायेति शंका संजाता यस्य शंकितोऽविश्वस्तः सन् परितो सर्वमंडले परेत रानां त्सीचा
न् अवंचकानि नितियावत् यद्वा परानि तरयंति भेदेनात्मसात्कुर्वतीति परेत रास्तान् तत्करोतीति ण्यं तात्कर्म ण्यप्रत्य
यः रक्षंतीति रक्षास्तान् रक्षकान् मंत्रगुप्तिसमर्थानित्यर्थः नंदिग्रहीत्यादिनापचाद्यच् विधाय कृत्वा नियुज्येत्यर्थः अशं
कितस्याकारमुपैति स्वयमविश्वस्तोऽपि विश्वस्तव देवव्यवहरन्परमुखेनैव पराभिनेत्तीत्यर्थः न च तान् रक्षानुपेक्ष

सर्ग

१

विधाय रक्षान्परितः परेत रानां शंकितोऽकारमुपैति शंकितः
क्रियापवर्गेष्वनुजीविसात्कृताः कृतज्ञतामस्य वदंति संपदः १४

ते येन ते विकुर्वीरन्नित्याह क्रियेति क्रियापवर्गेषु कर्मसमाप्तिषु अनुजीविसात्कृताः भृत्याधीनाः कृताः अपुनरा
वृत्तितया दत्ता इत्यर्थः देयेत्राचेति साति प्रत्ययः संपदोऽस्य राज्ञः कृतज्ञतां उपकारज्ञत्वं वदंति प्रीतिज्ञानैरेवास्य कृ
तज्ञत्वं प्रकाशयते न तु वाङ्मात्रेणेत्यर्थः कृतज्ञे राजन्यनुजीविनोऽनुरज्यंते अनुरक्ताश्चितं रक्षंतीति भावः १४

९

अथोपायप्रयोगस्यफलवत्तां दर्शयति अनारतमिति तेन राजापदेषु उपादेयवस्तुषु पदं व्यवसितत्राणस्थानलक्ष्मां
घ्नितवस्तुष्वित्यमरः सम्यगसंकीर्णं अव्यक्तं च विभज्य विनियोगसत्क्रिया अनुग्रहसत्कारादित्यावत् ताः लंभिताः
प्रापिताः स्थानेषु सम्यक्प्रयुक्ता इत्यर्थः उपायविशेषणं वा उपायाः सामादयः संघर्षपरस्परस्पर्द्धा उपेत्येवेत्युत्प्रेक्षा परिबृं
हितायतीः प्रचितोत्तरकालाः स्थिरा इत्यर्थः अर्थसंपदो नारतमजस्त्रं फलंति प्रसवंतीत्यर्थः १५ अर्थसंपदमेवाह अ
नेकराजन्येति अयुग्मच्छदस्य सप्तपर्णपुष्पस्य गंधद्वयगंधो यस्य सोऽयुग्मच्छदगंधिः सप्तस्युपमानेत्यादिना बहुव्री-

अनारतं तेन पदेषु लंभिता विभज्य सम्यग्विनियोगसत्क्रियाः फलं त्युपायाः परिबृंहितायतीरूपेत्यसंघर्षमिवार्थसंपदः
अनेकराजन्यरथाश्वसंकुलंतदीयमास्थाननिकेतनाजिरं नयंत्ययुग्मच्छदगंधिरार्द्रतां भृशं नृपोपायनदंतिनां मदः १६

हिरुत्तरपदलोपश्च उपमानाच्चेति समासांत इकारः नृपाणां उपायनान्युपहारभूता ये दंतिनस्तेषां मदः उपायनमुपग्राह्यमुपहा
रस्तथोपदेत्यमरः राज्ञा मपत्यानि पुमांसो राजन्याः क्षत्रियाः राजश्वशुराद्यत् इति यत्प्रत्ययः राज्ञोपत्येजातिग्रहणात् रथाश्वा
श्वाश्च रथाश्वं सेनांगत्वादेकवद्भावः अनेकेषां राजन्यानां रथाश्वेन संकुलंतदीयमास्थाननिकेतनाजिरं सभामंडपांगणं भृश
मार्द्रतां पंकिलतां नयति एतेन महासमृद्धिरस्योक्ता अतएवोदात्तालंकारः तथाचालंकारसूत्रं समृद्धिमदस्तुवर्णनमुदात्त इ
ति १६

कि० टी०
१०

संप्रतिजनपदक्षेमकरत्वमाह सुरवेनेति चिरायतस्मिन्दुर्योधनेक्षेमंवितन्वतिक्षेमंकरेसति देवः पर्जन्य एव माता येषां
ते देवमातृकाः वृष्ट्यंबुजीविनो देशाः तेन भवन्तीत्येवमातृकाः नदीमातृका इत्यर्थः देशेन घं बु वृष्ट्यंबु संपन्न व्रीहिपालितः
स्यान्नदीमातृको देवमातृकंश्च यथाक्रममित्यमरः एतेनास्य कुल्यादिपूर्तप्रवर्तकत्वमुक्तं कुरूणां निवासाः कुरवो जनपद
विशेषाः कृष्टेन पच्यंत इति कृष्टपच्याः राजसूयेत्यादिना कर्मकर्तरि क्यप्प्रत्ययांते निपातः तद्विपरीताः अकृष्टपच्या इव

सर्ग
१

सुरवेन लभ्यादधतः कृषीवलैरकृष्टपच्या इव सस्य संपदः
वितन्वतिक्षेममदेवमातृकाश्चिरायतस्मिन्कुरवश्चकासति १७

कृषिर्येषामस्तीति कृषीवलास्तैः कर्षकैः रजः कृष्यासुनीत्यादिनावलच्प्रत्ययः वल इति दीर्घः सुरवेनाक्लेशेन लभ्याः लब्धुं श
क्याः सस्य संपदोदधतोधारयंतः नाभ्यस्ताच्छतुरित्तिनुमागमप्रतिषेधः चकासति सर्वेत्कर्षणवर्तत इत्यर्थः अदभ्यस्ता
दिति श्लेरदादेशः जक्षित्यादयः षडित्यभ्यस्तसंज्ञा संपन्नजनपदत्वान्तदसंतापकारत्वाच्च दुःसाध्योयमिति भावः १७

१०

ननु एवं जनपदानुवर्तिनस्तस्य कथं अर्थलाभः इत्याह उदारकीर्तेरिति उदारकीर्तेर्महार्थशसः उदारोदात्तमहतीरित्यमरः द
यावतः परदुःखप्रहरणेछोः अतएव प्रशांतबाधं प्रशमितोपद्रवं क्रियाविशेषणमुदयविशेषणं वा वादांतशांतेत्यादि-
नाशमिधातोर्णेतानिष्ठांतोनिपातः अभिरक्षया सर्वतस्त्राणेनोदयंबुद्धिं दिशतः संपादयतः वसूपमानस्य कुबेरपम
स्य वसुर्मयूरवाग्निधनाधिपेष्विति विश्वः अस्य दुर्योधनस्य गुणैर्दयादाक्षिण्यादिभिः उपस्तुता द्रावितामेदिनी वसू

उदारकीर्तेरुदयंदयावतः प्रशांतबाधं दिशतोभिरक्षया
स्वयंप्रदुग्धेऽस्य गुणैरुपस्तुता वसूपमानस्य वसूनि मेदिनी १८

निधनानि वसुतोयेधने मणाविति वैजयंती स्वयंप्रदुग्धे अकुशेन दुह्यत इत्यर्थः दुह्नेः कर्मकर्तरिलिट् नदुहस्नुनमांयक्
चिणावितियक्प्रतिषेधः यथा केनचिद्दुग्धेन रक्षिता च गौः स्वयमेव प्रदुग्धेतद्वदिति भावः अलंकारस्तु विशेषणमात्र-
साम्याद् प्रस्तुतस्य गम्यत्वे समासोक्तिरितिसर्वस्वकारः अत्र प्रतीयमानयागवासहप्रकृतायामेदिन्या अपेक्षेमेदलक्षणा
दिभिरुपस्तुता द्रावितामेदिनी वसूनि इत्यतिशयोक्तिवशादपोत्यत्वेनोक्तिरितिसंक्षेपः १८ ६९

संप्रति वीरभटानुकूल्यमाह दर्शितपराक्रमावीराः संपावितपराक्रमाभटाः महौजसा इति महौजसो महाबलाः अन्यथा दुर्बलानामनुपकारकत्वादिति भावः मानः कुलशीलाद्यभिमानएवधनंयेषांतेमानधनाः अन्यथा कदाचिदल दर्पाद्विकुर्वीरन्निति भावः धनार्चिताः धनैः संस्कृताः अन्यथा दारिद्र्यादेनंजत्युरिति भावः संयतिसंगरे लब्धकीर्तयः बहुशः क्षुण्णसंग्रामा इत्यर्थः अन्यथा कदाचिन्मुत्थेयुरिति भावः संहताः मिथः संगताः स्वार्थनिष्ठानभवन्तीति -

महौजसो मानधना धनार्चिता धनुर्भूतः संयतिलब्धकीर्तयः
नसंहतास्तस्य न भिन्नवृत्तयः प्रियाणि वाञ्छन्त्यसुभिः समीहितुं १९

नसंहताः नञर्थस्य नशब्दस्य सुप्पुपेति समासः भिन्नवृत्तयो मिथो विरोधात् स्वामिकार्यकरानभवन्तीति न भिन्नवृत्तयः पूर्ववत् समासः अन्यथा स्वामिकार्यहानिः स्यादित्युभयत्रापि तात्पर्यं धनुर्भूतः धानुष्काः आयुधमात्रोपलक्षणमेतत् प्राधान्याद् अनुर्ग्रहणं तस्य दुर्योधनस्य असुभिः प्राणैः प्रियाणि समीहितुं कर्तुं वाञ्छन्ति आनृण्यार्थं प्राणान्दातुमिच्छन्तीत्यर्थः अन्यथा दोषस्मरणादिति भावः अत्र महौजस इत्यादिपदार्थानां प्राणदानकर्तव्यतां प्रति विशेषणगत्या हेतुत्वाभिधानात् काव्यलिङ्गमलंकारः लक्षणं तूक्तं तथा साभिप्रायविशेषणत्वात्परिकरालंकार इति द्वयोस्तिलतंदुलवद्विविक्ततया स्फुरणात्संस्पृष्टिः १९

स्वराष्ट्रवत्परराष्ट्रवृत्तांतमपिवेत्तीत्याह महीभृतामिति अशेषितक्रियः समापितकृत्यः आफलोदयकर्मैत्यर्थः सदुर्योधिनः
सच्चरितैः शुद्धचरितैः अवंचकैरित्यर्थः चरंतीतिचरास्तैः प्रणिधिभिः पचाद्यच् महीभृतांक्रियाः प्रारंभान् निःशेषं

महीभृतांसच्चरितैश्चरैः क्रियाः सवेदनिः शेषमशेषितक्रियः
महोदयैस्तस्यहितानुबंधिभिः प्रतीयते धातुरिवेहितं फलैः २०

वेदवेत्ति विदोलटोवेतिलटोणलादेशः स्वरहस्यंकश्चिन्नवेदेत्याह महोदयैरिति धातुरिवतस्यदुर्योधिनस्य हित
मुद्योगो महोदयैर्महावृद्धिभिः हितमनुबध्नांति अनुरुंधंतीति हितानुबंधिभिः स्वतैरित्यर्थः फलैः कार्यसिद्धिभिः प्रतीयते
ज्ञायते फलानुमेयास्तस्य प्रारंभा इत्यर्थः २०

६२

६२

६२

किरा० टी०

१२

संप्रति मित्रबलमाह नेति तेन राजा क्वचिच्छुत्रापि सहज्यया मौर्वीज्यासिंजिनीगुणइत्यमरः तेन सहेति
तुल्ययोगइति बहुव्रीहिः धनुर्नोद्यतं नोर्ध्वीकृतं आननं वा कोपविजिह्वं कोपकुटिलं न कृतं यस्य कोप एव नोदेति कुतः
तस्य युद्धप्रसक्तिरिति भावः कथं तर्ह्यज्ञांकारयति राज इत्यत्राह गुणेति गुणेषु दयादाक्षिण्यादिषु अनुरागेण प्रेम्णा

सर्ग

१

न तेन सज्यं क्वचिदुद्यतं धनुः कृतं न वा कोपविजिह्वमाननं
गुणानुरागेण शिरोभिरुद्यते नराधिपैर्माल्यमिवास्य शासनं २१

माल्यपक्षे सूत्रानुषंगेणेत्यर्थः अथ वा सौरभ्यगुणलोभेन नराधिपैरस्य शासनं आज्ञामालैव माल्यं तदिव चतुर्वर्णा
दित्वात् स्वार्थे ष्यञिति क्षीरस्वामी शिरोभिरुद्यते धार्यते वचिस्वपियजादीनां कितीतिय किं प्रसारणं अत्रोपमास्फुटैव
२१

१२

संप्रत्यस्य धार्मिकत्वमाह सइति इदं शासनः अप्रतिहताज्ञ इत्यर्थः सदुर्योधनो नवयौवनोद्धतं प्रगल्भं धुरंधरमित्यर्थः
दुःखेन शास्तीति दुःशासनस्तं पाषायां शासिषुधीत्यादिना खलुर्थे युच्प्रत्ययः यौवराज्ये युवराजकर्मणि ब्राह्मणादि
त्वात् अत्र विधाय नियुज्येत्यर्थः पुरोधसा पुरोहितेनानुमतो नुज्ञातः तस्मिन् याजके सतीत्यर्थः तदुल्लंघने दोषस्मरणादि

स यौवराज्येनवयौवनोद्धतं विधाय दुःशासनमिदं शासनः
मरवेष्वरिवन्नोनुमतः पुरोधसा धिनोति हव्येन हिरण्यरेतसं २२

तिभावः निष्ठेति भूतार्थे क्तः ननु मतिबुद्धीत्यादिना वर्तमानार्थे अन्यथा पुरोधसेत्यत्र कस्य च वर्तमान इति
षष्ठी स्यात् अरिवन्नोऽनलसः मरवेषु क्रतुषु हिरण्यरेतो यस्य तं हिरण्यरेतसमग्निं हव्येन हविषा-
आज्यादिह विद्रव्येणेत्यर्थः धिनोति प्रीणयति धिन्वेः प्रीणनार्थाद्धि निष्कृण्वोरचेत्युप्रत्ययोऽका-
रश्चांतादेशः २२

स एवंविधश्चेदुद्योगी तर्ह्यस्माभिर्निरुद्योगैर्भात्यमित्याशंक्य उद्योगाशां दर्शयति प्रलीनभूपालमिति सदुर्योधनः
प्रलीनभूपालं निःसपलमित्यर्थः स्थिरायति चिरस्थायीत्यर्थः सुवोमंडलं आवारिधिभ्यः आवारिधि आङ्मर्यादा
मिविध्योरित्यव्ययीभावः प्रशासदाजापयन्नपि जक्षित्यादयः षडित्यभ्यस्तसंज्ञा नाभ्यस्ताच्छतुरितितुमागम

प्रलीनभूपालमपि स्थिरायति प्रशासदावारिधिमंडलं सुवः
सचिंतयत्येवमियस्त्वदेष्यतीरहोदुरंताबलवद्दिरोधिता २३

प्रतिषेधः त्वत्त्वत्तः एष्यतीः आगमिष्यतीः धातूनामनेकार्थत्वादुक्तार्थसिद्धिः अथवा आङ्पूर्वः पाठः एत्येधत्सूद
स्वितिवृद्धिः लृटः सहेतिसत्प्रत्ययः उगितश्चेति डीप् आच्छीनद्योर्नुमिति विकल्पानुमभावः मियोमयहेतून् वि
पदइत्यर्थः चिंतयत्यालोचयत्येव स एवाह अहोबलवद्दिरोधितादुरंता दुष्टावसाना सार्वभौमस्यापि प्रबलैः सह
वैरायमाणत्वमनर्थपर्यवसाय्येवेत्याश्चर्यं सामान्येन विशेषे समर्थनरूपोर्थोत्तरन्यासः २३

ननु गूढाकारेणितस्य तस्य भयं त्वया कथं निरधारीत्याह कथाप्रसंगेनेति कथाप्रसंगेन गोष्ठीवशेन जनैः अन्यत्र कथाप्रसंगेन विषवैद्येन कथाप्रसंगो वार्तायां विषवैद्येऽपि वर्तत इति विश्वः एकवचनस्यापि कथाप्रसंगशब्दस्य जात्यभिप्रायेण बहुवचनेन संबंधाज्जनविशेषणं यद्वा कथाप्रसंगे इनाः ते च ते जनाश्चेत्येकं पदं उदाहृतादुच्चरितात् तवाभिधानान्नामधेयात्स्मारकाद्देतोः हेताविति पंचमी आख्यातुं अभिधानं च नामधेयं च नामचेत्यमरः अनुस्मृतारवंडलसूनुविक्रमः स्मृतार्जुनपराक्रमः अन्यत्र तवाभिधानान्नामैकदेशेनामग्रहणमिति न्यायात् तश्च वश्च तवौ तास्य-

कथाप्रसंगेन जनैरुदाहृतादनुस्मृतारवंडलसूनुविक्रमः तवाभिधानाद्वा यत्तेन ताननः सुदुःसहान्त्रपदादिवोर

वासुकीतयोरभिधानं यस्मिन्पदे तस्मात् सुदुःसहादतिदुःसहान्त्रपदान्त्रशब्दात्स्मारकाद्देतोः आरवंडलसूनुरिंद्रानु-
जः उपेन्द्रो विष्णुरितियावत् सूनुः पुत्रेण जैरवाविति विश्वः तस्य विः पक्षी गरुड इत्यर्थः विः पक्षिपरमात्मनोरित्यमरः तस्य क्रमः पादविक्षेपः सोऽनुस्मृतेयेन सतथोक्तः स्मृतगरुडमहिमा उरग इव न ताननः सन् उरगः पन्नगो भोगी जिह्वगः पवनाशन इत्यमरः व्यथते दुःस्वायते पीडा बाधा व्यथा दुःस्वमित्यमरः अत्युत्कटभयदोषादिविकारादुर्वारा इति भावः सर्वत्र जयमन्विच्छेत्पुत्रादिच्छेत्पराजयमिति न्यायादार्जुनोत्कर्षकथनं युधिष्ठिरस्य भूषणमैवेति सर्वमवदातं २४

उक्तमर्थं निगमयति तदिति तत्तस्मात्त्वयि जिह्मं कपटं कर्तुं उद्यते त्वां जिघांसावित्यर्थः तत्र तस्मिन्दुर्योधने विधेयं
कर्तव्यमुत्तरं प्रतिक्रियारूपं आशु विधीयतां क्रियतां ननु तत्कर्तव्यमपि त्वयैवोच्यतामित्यत्राक्षेप आह परेति प
रप्रणीतानि परेक्तानि वचांसि चिन्वतां गृह्यतां मादृशां वार्ताहारिणा मित्यर्थः गिरः प्रवृत्तिसाराः वार्तामात्रसाराः खलु

तदाशु जिह्मं त्वयि कर्तुं मुद्यते विधीयतां तत्र विधेयमुत्तरं
परप्रणीतानि वचांसि चिन्वतां प्रवृत्तिसाराः खलु मादृशां गिरः २५

एवार्थे वार्ताप्रवृत्तिर्वृत्तांत इत्यमरः वार्तामात्रवादिनो वयं न तु कर्तव्यार्थोपदेशसमर्थाः अतस्त्वयैव निर्धार्यकार्यमि-
ति भावः सामान्येन निमित्तविशेषसमर्थनादर्थान्तरन्यासः २५

इतीति वनसंनिवासिनांपत्यौ वनेचराधिपइतिगिरमीरयित्वाउत्काआत्तसत्क्रियेगृहीतपारितोषिकेगतेसति तुष्टिदानमेव
चाराणांवेतनंतेहितछोभात् स्वाभिकार्येऽतीवत्वरयंतीतिनीतिवाक्यामृतात् अथमहीषुजाराज्ञाकृष्णासदनंद्रौपदीगृ
हंप्रविश्य अनुजसंनिधौतद्वनेचरोक्तंवचआचचक्षे आख्याता चक्षिडोदुहादेर्द्विकर्मकत्वात्प्रधानैकर्मणिलट् २६ नि

इतीरयित्वागिरमात्तसत्क्रियेगतेथपत्यौवनसंनिवासिनां प्रविश्यकृष्णासदनंमहीषु
जातदाचचक्षेनुजसंनिधौवचः २६ निशम्यसिंहिंद्विषतामपाकृतीस्ततस्ततस्याविनि
यंतुमक्षमा नृपस्यमन्युव्यवसायदीपिनीरुदाजहारद्रुपदात्मजागिरः २७ छ

शम्येति ततःद्रुपदात्मजाद्रौपदी द्विषतांसिंहिंद्विषरूपां निशम्य ततोद्विषद्वाआगताः ततःस्याः अव्ययात्प्रवितित्यप्
अपाकृतीः विकारान् विनियंतुं निरोद्धुं हृदयइतिशेषः अक्षमासती नृपस्यशुद्धिधिरस्यमन्युव्यवसाययोः क्रोधोद्योग-
योः दीपिनीः संवर्धिनीः गिरो वाक्यान्नुदाजहार जगात् २७ छ छ

किरा० टी०
१५

भवाद्दृशोच्चिति भवाद्दृशाभवद्विधाः पंडिताइत्यर्थः तेषुविषये त्यदादि ध्वित्यादिना कञ् आसर्वनाम्न इत्याकारादे
शः प्रमदाजनोदितं स्त्रीजनोक्तं वदेक्तः वचिस्वपीत्यादिनासंप्रसारणं अनुशासनंनियोगवचनमधिक्षेपस्तिरस्कार

सर्ग
१

भवाद्दृशेषु प्रमदाजनोदितं भवत्यधिक्षेप इवानुशासनम्
तथापि वक्तुं व्यवसाययंति मां निरस्तनारी समयादुराधयः २८

इतिभवति अतो न युक्तं वक्तुमित्यर्थः तथापि वक्तुमनुचितेपि निरस्तनारी समयाः त्याजितशालीनतारूपस्त्रीसदाचा
राः समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविद् इत्यमरः दुराधयः समयो लंघनहेतुत्वादुष्टामनोव्यथाः पुंस्याधिर्मानसीव्य
थेत्यमरः मां वक्तुं व्यवसाययंति प्रेरयंति न किंचिदयुक्तं दुःखिनामिति भावः २८

१५

अथचतुर्भिः कोपमुद्दीपयंत्याह अखंडमिति आखंडलतुल्यधामभिरिंद्रसमप्रतापैः स्ववंशजैर्भूपतिभिः भरता
दिभिः चिरमखंडमविच्छन्नधृतामहीत्वया मदं श्रोततीति मदश्नुत् किं तैर्न मदस्त्राविणामतंगजेन स्वगिव आत्मह
स्तेन स्वकरेण स्वचापत्येनेत्यर्थः अपवर्जिता अपरिहृता स्वदोषादेवाय मनर्थागम इत्यर्थः २९ स्वदोषादेवाय मनर्था
गम इत्युक्तं सच दोषः कुटिलेष्वकौटिल्यमेवेत्याह व्रजंतीति मूढधियो निर्विवेकबुद्धयः तेषामवव्रजंति ये मायाविषु

अखंडमाखंडलतुल्यधामभिश्चिरंधृताभूपतिभिः स्ववंशजैः त्वयात्महस्तेन मही
मदश्नुतामतंगजेन स्वगिवापवर्जिता २९ व्रजंति ते मूढधियः परामवव्रजंति माया
विषु ये न मायिनः प्रविश्य हि घ्नंति शठास्तथा विधानसंवृतांगान् निशिता इवेषवः ३०

मायावत्सु विषये अस्मायेत्यादिना विनिप्रत्ययः मायिनो मायावन्तः ब्रूत्यादित्वादिनिप्रत्ययः न भवन्ति अत्रैवार्थो
तरं न्यास्यति प्रविश्येति शठाः अपकारिणः धूर्तास्तथा विधान् अकुटिलान् असंवृतांगान् अवर्मितशरीरान् नि
शितास्तीक्ष्णा इव इव प्रविश्य प्रवेशं कृत्वा घ्नंति हि आर्जवं हि कुटिलेषु न नीतिरिति भावः ३० ७२

किरा० टी०

१६

नचलक्ष्मीचांचल्यादयमनर्थागमः किंतुस्वोपेक्षादोषमूलत्वादित्याशयेनाह गुणानुरक्तासिति अनुरक्तसाधनः अ
नुकूलसहायवान् उक्तंच कामंदके उद्योगादनिवृत्तस्यसुसहायस्यधीमतः छायेवानुगतातस्यनित्यंश्रीः सहचारि
णीति कुलाभिमानीक्षत्रियवंशाभिमानीकुलीनत्वाभिमानीच त्वदन्यः त्वतोऽन्यः अन्यारादित्यादिनापंचमी कइ

सर्ग

१

गुणानुरक्तामनुरक्तसाधनः कुलाभिमानीकुलजांनराधिपः
परैस्त्वदन्यः कइवापहारयेन्मनोरमा मात्मवधूमिवश्रियं ३१

व कोवाइव शब्दोवाक्यालंकारे नराधिपः गुणैः संध्यादिभिः सौंदर्यादिभिश्चानुरक्तांसानुरागांकुलजांकुलक
मादागतांकुलीनांचमनोरमांश्रियंआत्मवधूंस्वभार्यामिव वधूजायास्तुषास्त्रीचेत्यमरः परैः शत्रुभिरपहारयेत्
स्वयमेवापहारंकारयेदित्यर्थः कलत्रापहारवल्लभ्यपहारोपिराज्ञांमानहानिकरत्वादनुपेक्षणीयइतिभावः ३१

१६

अथदशभिः कोपोद्दीपनं करोति भवन्तमिति हेनरदेवनरेन्द्र एतर्हि इदानीं अस्मिन्नापत्काल इत्यर्थः एतर्हि संप्रतीदानीं
मधुनासांप्रतंतथेत्यमरः इदमोर्हिलिति हिल्प्रत्ययः एतेतोरथोरित्येतादेशः आपदमेवाह मनस्विगर्हिते शूरजनजुगु
प्सितेवर्त्मनि मार्गे विवर्तमानं शत्रुणाकृतां दुर्दशां अनुभवन्तमित्यर्थः भवन्तमुदीरितः उद्दीपितो मन्युः क्रोधः शुष्कं

भवन्तमेतर्हि मनस्विगर्हिते विवर्तमानं नरदेववर्त्मनि कथं नम
न्युर्ज्वलयत्युदीरितः शमीतरुं शुष्कमिवाग्निरुच्छिरवः ३२

नीरसं शुषेः कइति निष्ठातकारस्य ककारः शमीचासौ तरुश्चेति विशेषणसमासः तं शमीतरुं शमीग्रहणं शी
घ्रज्वलनस्वभावात्कृतं उच्छिकउद्भूतज्वालः घृणिज्वाले अपिशिरव इत्यमरः वह्निरिव कथं न ज्वलयति ज्वल
यितुमुचितमित्यर्थः मितान् हस्व इति हस्वः ३३

किरा०टीः
१७

ननुअंतः शत्रुत्वादयंक्रोधस्त्याज्य एवेत्याशंक्याह अवंध्यकोपस्येति अवंध्यकोपस्य अतएव आपदांविहंतुः नि
ग्रहानुग्रहसमर्थस्येत्यर्थः पुंसइतिशेषः देहिनोजंतवः स्वयमेववश्यावशंगताभवन्ति वशंगताइतियत्यत्ययः
अतस्त्वयाकोपिनाभवितव्यमित्यर्थः व्यतिरेकेत्वनिष्ठमाचष्टे अमर्षशून्येननिष्कोपेनजंतुना कन्ययाशोकइति
वहेतावितितृतीया हृदयस्यकर्महार्दस्नेहः प्रेमानापियताहार्दप्रेमस्नेहोथदोहदमित्यमरः युवादित्वादण्प्रत्य

अवंध्यकोपस्यविहंतुरापदांभवन्तिवश्याः स्वयमेवदेहिनः
अमर्षशून्येनजनस्यजंतुनानजातहार्देनचविद्विषादरः ३३

यः हृदयस्यहृद्वेखयदण्लासेष्वितिहृदादेशः जातहार्देनजातस्नेहेनजनस्यआदरोन विद्विषाविद्विषताचसता
आदरोन अमर्षहीनस्यरागद्वेषावकिंचित्कारत्वाद्गणयावित्यर्थः अथवाविद्विषासतादरोभयंन दरोस्त्रियांभये-
श्वभ्रइत्यमरः एकस्मिन्नेवप्रयोगेसंधिषशात् द्विधापदछेदः पुंवाक्येषुनदोषः अतः स्थानेकोपः कार्यः त्याज्य
स्त्वस्थानेकोपइतिभावः ३३

सर्ग
१

१७

परिभ्रमन्निति लोहितचंदनोचितः उचितलोहितचंदनः वाहिताश्यादिष्वितिसाधुः अभ्यस्तरक्तचंदनइत्य
र्थः अभ्यस्तेषु चित्तं न्याय्यइतियादवः महारथोरथचारी उभयत्रापि प्रागिति शेषः अद्यतुरेणुरूपितो धूलिलु
लितः पादाभ्यामततिगच्छतीति पदातिः पादचारी अज्यतिभ्यांचेत्यनुवृत्त्या पादेवेत्योणादिक इण्प्रत्ययः पा

परिभ्रमन् लोहितचंदनोचितः पदातिरंतर्गिरिरेणुरूपितः
महारथः सत्यधनस्य मानसंदुनोति नो कश्चिदयं वृकोदरः ३४

दस्य पदाज्यातिगोपहतेष्विति पदादेशः गिरिषु अंतः अंतर्गिरि विभक्त्यर्थे व्ययीभावः गिरेश्च सेनकस्येति वि
कल्पात्समासांताभावः परिभ्रमन्नयं वृकोदरः भीमः सत्यधनस्येति सोलुं ठनं वचनं अद्यापि त्वया सत्यमेवरक्ष्य
ते न तु भ्रातरइति भावः तवेति शेषः मानसं नोदुनोति क्वचित् न परितापयति किं कश्चित् कामप्रवेदनइत्यमरः
स्वाभिप्रायाविष्करणं कामप्रवेदनम् ३४

किरा० टी०

१८

विजित्येति वासकउपमायस्यसः वासवोपमः इंद्रतुल्योयोधनंजयः उत्तरानुकुस्तु मेरोरुत्तरानमानुषान् देशवि
शेषान् विजित्य प्राज्यं प्रभूतं प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्यं बहुलं बहु इत्यमरः कुप्यादन्यदकुप्यं हेमरूप्यात्मकं स्या
त्कोशश्चहिरण्यं च हेमरूप्ये कृता कृते ताभ्यां यदन्यत्तत्कुप्यमित्यमरः वसुधनमयच्छत् दत्तवान् पाघ्रेत्यादिना

सर्ग

१

विजित्ययः प्राज्यमयच्छत् उत्तरानुकुस्तु कुप्यं वसु वासवोपमः
सवल्क वासांसितवाधुना हरन् करोति मन्थुन कथं योधनंजयः ३५

द्राणोयच्छादेशः सधनंजयतीति धनंजयः अर्जुनः संज्ञायां भृतृव्रजीत्यादिना रवच्प्रत्ययः अरुर्हि षदित्या
दिना मुमागमः अधुना अस्मिन् काले अधुनेति निपातनात्साधुः वल्क वासांसि आहरन् कथं तव मन्थुं क्रो
धंदुः खं वान करोति ३५

१८

वनांतशय्येति वनस्य अंतःस्वरूपं अंतः प्रांतेः तिकेनाशेस्वरूपे च मनोहर इति विश्वः वनांतः वनभूमिरेव शय्या तथा
 कठिनी कृताकृती कठिनी कृतदेहौ आकारो देह आकृतिरिति वैजयंती विष्वक् समंतात् समंततस्तु परितः सर्वतो विष्व
 गित्यपीत्यमरः कचाचितौ कचव्यामौ विशीर्णकेशावित्यर्थः अत एवागजौ गिरिसंभवौ गजाविव स्थिताविति शेषः

वनांतशय्या कठिनी कृताकृती कचाचितौ विष्वगिवागजौ गजौ
 कथं त्वमेतौ धृतिसंयमौ यमौ विलोकयन्नुत्सहसेन बाधितुं ३६

एतौ यमौ युग्मजातौ माद्रीपुत्रावित्यर्थः यमो दंडधरे ध्वाक्षे संयमे यमजे पिचेति विश्वः विलोकयंस्त्वं कथं धृतिसं-
 यमौ संतोषनियमौ धृतिर्योगांतरैर्धैर्ये धारणा ध्वरतुष्टिष्वित्यमरः बाधितुं नोत्सहनेन प्रवर्तसे शकधृषेत्यादिना
 नुमुन् अहो ते महद्वैर्यमिति भावः ३६

संतोष-प्रो
 नैमज्जमग
 चर्मदिधार
 एतनकुं
 धितुंको
 त्यागणे
 केमानुहि
 चर्तहोता

किरा० टी०
१९

अथ राजो दुर्दर्शो दर्शयितुमुपोद्घातमाह प्रकृतार्थवर्णयितुं अर्थोत्तरवर्णनमुपोद्घातः इमामिति इमां वर्तमानां त
वेमांतावकीं त्वदीयां तस्येदमित्यण्प्रत्ययः तव कममकावेकवचनइतितवकादेशः धियं त्वदापद्विषयांचित्तवृ
त्तिमहं न वेद् कीदृशीं वानवेदि परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वादिति भावः विदोलटो वेतिलटो णालादेशः नच्चात्मदृष्टेतेनाप
न्नदुःखित्वमनुमानुं शक्यते धीरादिष्वनैकांतिकत्वादित्याशयेनाह चित्तवृत्तयो विचित्ररूपाः धीराधीराद्यनेकप्रका

सर्ग
१

इमामहं वेदनतावकीं धियं विचित्ररूपाः खलु चित्तवृत्तयः
विचिंतयंत्याभवदापदं परां रुजंति चेत्तः प्रसभं समाधयः ३७

राः खलु किंतु परामुक्तं भावदापदं विचिंतयंत्याः भावयंत्याः ममचेतश्चित्तं आधयो मनो व्यथाः उपसर्गेद्योः किरि
तिकिप्रत्ययः प्रसभं प्रसह्य रुजंति रुजो भंगइति धातोर्लट् पश्यतामपि दुःसहा दुःखजननी त्वद्विपत्तिरनुभवितारं
त्वांकथं न विकरोतीति महश्चित्रमित्यर्थः चेतइति रुजार्थानां भाववचनानामज्वरइति षष्ठीनभवतितत्रशेषाधिका
राच्छेषत्वस्य विवक्षितत्वादिति ३७

१९

तदापदमेव श्लोकत्रयेणाह पुराधिरूढ इति यस्त्वं महाधनं बहुमूल्यं श्रेष्ठमित्यर्थः महाधनं बहुमूल्यमिति विश्वः शयनं शय्यामधिरूढः सन् स्तुतयोगीतयश्च ता एव मंगलानितैः करणभूतैः पुराविबोध्यसे वैतालिकैरिति शेषः पूर्वविबोधित इत्यर्थः पुरिलुङ्चास्म इति भूतार्थे लट् सत्वमदम्बदंशी बहुकुलां अस्त्रीकुशंकु शोदर्भः अदम्बं बहु-

पुराधिरूढः शयनं महाधनं विबोध्यसेयः स्तुतिगीतिमंगलैः
अदम्बदंशमधिशय्यसः स्थलीं जहास निद्रामशिवैः शिवारूतैः ३८

लंबु इत्यमरः स्थलीमकृत्रिमभूमिं जानपदेत्यादिनाः कृत्रिमार्थे ङीप् एतेन दुः सहस्पर्शत्वमुक्तं अधिशीङ्
स्थासांकर्मेतिकर्मत्वं अधिशय्यशयित्वा अयङ्कृति इत्ययङादेशः अशिवैः अमंगलैः शिवारूतैः क्रोष्टु
वाशितैः शिवाहरीतकी क्रोष्टीशमीनद्यामलक्ष्यु मेतिवैजयंती निद्रां जहास अद्येति शेषः ३८

किरा० टी०
२०

पुरोपनीतमिति हेनृपयदेतत्पुरोवर्तिवपुः पुराद्विजातिशेषेणाद्विजमुक्तावशिष्टेन अंधसा अनेन भिस्सास्त्रीप-
क्तमंधोन्नमित्यमरः रामणीयस्यभावः रामणीयकं मनोहरत्वमुपनीतं प्रापितं नयतेर्द्विकर्मकत्वाद्प्रधानेकर्म-

सर्ग
१

पुरोपनीतं नृपरामणीयकं द्विजातिशेषेणयदेतदंधसा
तदद्यतेवन्यफलाशिनः परंपरैतिकाश्रयशसासमंवपुः ३९

णित्तः प्रधानकर्मण्यारव्येयेलादीनाहुर्द्विकर्मणामिति वचनात् अद्यफलाशिनस्तेतवतद्वपुर्यशसासमंपरम
तिमात्रंकाश्रयपरैतिप्राप्नोतिउपयमपिक्षीयतइत्यर्थः अत्रसहोक्तिरलंकारः तदुक्तंकाव्यप्रकाशे सासहोक्तिः
सहार्थस्यबलादेकार्थवाचकमिति ३९

२०

अनारतमिति अनारतमजस्त्रंमणिपीठशायिनौमणिमयपीठशायिनौयौचरणौराजशिरःस्वजांनमद्रूपाल-
मौलिस्वजांरजःपरागोऽरंजयत् तेतवतौचरणौमृगौर्द्विजैश्चतपस्विभिरालूनशिरवेषुछिन्नाग्रेषुबर्हिषांकुशा-
नां बर्हिःकुशाहुताशयोरिति विश्वः वनेषुनिषीदतस्तिष्ठतः ४० ननुसर्वप्राणिसाधारण्यामापदिकापरिवेद-
नेत्यत्राह द्विषन्निमित्तेति यद्यतःकारणादियंदशावस्था दशावर्ताववस्थायामिति विश्वः द्विषंतोनिमित्तं-

अनारतंयौमणिपीठशायिनावरंजयद्राजशिरःस्वजांरजः निषीदतस्तौचरणौ
वनेषुतेमृगद्विजालूनशिरवेषुबर्हिषाम् ४० द्विषन्निमित्तायदियंदशाततःसमूल
मुन्मूलयतीवमेमनः परैरपर्यासितवीर्यसंपदांपराभवोऽप्युत्सवएवमानिनाम् ४१

यस्याःसाद्विषोऽमित्रइतिशतप्रत्ययः अप्रियनिमित्तेत्यर्थः अतःमेमनःसमूलंसाशयमुन्मूलयतीवउत्पाटय-
तीव दैविकीत्यापन्नदुःखायेत्याह परैःशत्रुभिःअपर्यासिता अपर्यावर्तितावीर्यसंपदोद्यौषांतेषांमानिनांपराभ-
वोविपदप्युत्सवएवभवति वैधर्म्येणार्थांतरन्यासः मानहानिर्दुःसहानत्वापदितिभावः ४१ ७ ७

किरातटी०

२१

विहायेति हेनृपशांतिविहायतत्प्रसिद्धं धाम तेजोविहिषां वधाय पुनः संधेहि अंगीकुर्वित्यर्थः प्रसीद अस्मानिति
शेषः प्रार्थनायां लोढ् शमेन कार्यसिद्धौ किं क्रोधेनेत्यत्राह व्रजंतीति निःस्पृहाः सुनयः शत्रून् अंतः शत्रून् अव
धूय निर्जित्य शमेन क्रोधवर्जनेन सिद्धिं व्रजंति भूभृतस्तुन कैवल्यकार्यवद्राजकार्येन शांतिसाध्यमित्यर्थः ४२ पुरः स
रा इति किंच धामवतां तेजस्विनाम् परनिकारासहिष्णूनामित्यर्थः पुरः सरंति ते पुरः सराः अये सराः पुरोग्रतो येषु स

विहाय शांतिं नृपधाम तत्पुनः प्रसीद संधेहि वधाय विहिषाम् व्रजंति शत्रून् वधूय निः
स्पृहाः शमेन सिद्धिं सुनयो न भूभृतः ४२ पुरः सरा धामवतां यशोधनाः स्रुदुः सहं प्रा
प्य निकारमीदृशम् भवादृशाश्चेदधिकुर्वते रतिं निराश्रया हंत हता मनस्विता ४३

ते रिति प्रत्ययः यशोधनाः भवादृशाः स्रुदुः सहमतिदुः सहं ईदृशमुक्तप्रकारं निकारं पराभवं प्राप्य रतिं संतोषमधिकु
र्वते स्वीकुर्वते चेत्तदंत इति रवेदे मनस्विता अभिमानिता निराश्रया सती हता तेजस्विनैकशरणत्वान् मनस्विताया इत्य
र्थः अतः पराक्रमितव्यमिति भावः यद्यप्यत्र प्रसहनस्यासंगतेरधिपूर्वात्करोतेः अथैः प्रसहन इत्यात्मनेपदं न भवति
प्रसहनं परिभव इति काशिका तथाप्यस्याः कर्त्रभिप्रायविवक्षाया मेव प्रयोजकत्वात् कर्त्रभिप्राये स्वरितञित इत्यादिनै
वात्मनेपदं प्रसिद्धम् ४३

सर्ग

१

२१

अथेति अथपक्षांतरेनिरस्तविक्रमः सन्चिरायचिरकालेनापि क्षमांक्षांतिमेव क्षितिक्षांत्योः क्षमेत्यमरः करवस्यसा
धनंपर्येषि अवगच्छसि तर्हि लक्ष्मीपतिलक्ष्मराजचिङ्गकार्मुकं विहाय धरतीति धरः पचाद्यच् जटानां धरः जटाधरः

अथ क्षमामेव निरस्तविक्रमश्चिरायपर्येषि करवस्यसाधनम्
विहाय लक्ष्मीपतिलक्ष्मकार्मुकं जटाधरः सन् जुहुधीह पावकम् ४४

सन् इहवने पावकं जुहुधि पावके होमं कुर्वित्यर्थः अधिकरणे कर्मत्वोपचारः विरक्तस्य किं धनुर्वेत्यर्थः हुङ्गल्
भ्यो हेर्धिः ४४

अथसमयोलंघनाद्विभोषिचेत्तदपिनकिंचिदित्याह नेति परेषुशत्रुषुनिकृतिः शाठ्यंपरंप्रधानंयेषुतेषुतथोक्तेषुअप-
कारतत्परेषुसत्सुभूरिधाम्नोमहोजसः प्रतीकारक्षमस्येत्यर्थः तेतवसमयस्त्रयोदशवत्सरान्बनेवत्स्यामीत्येवं
रूपासंवित् समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदइत्यमरः तस्यपरिरक्षणंप्रतीक्षणंनक्षमंनयुक्तं युक्तेक्षसंश-
क्तहितेविधित्यमरः हियस्माद्विजयार्थिनोविजिगीषवः क्षितीशाः अरिषुरिषुषुविषयेसोपधिसकपटंयथाभव-

नसमयपरिरक्षणंक्षमंतेनिकृतिपरेषुपरेषुभूरिधाम्नः अरि
षुहिविजयार्थिनः क्षितीशाविदधतिसोपधिसंधिदूषणानि ४५

तितथा कपटोस्त्रीव्याजदंभोपधयश्छयकैतवइत्यमरः संधिदूषणानिविदधतिकुर्वते केनचिद्वाजेनदोषमापाद्य-
संधिदूषयंतिविघटयंतीत्यर्थः शक्तस्यहिजिगीषोःसर्वथाकार्यसाधनंप्रधानंअन्यतसमयरक्षणादिकमशक्तस्ये-
तिभावः अर्थान्तरन्यासोऽलंकारः पुष्पिताग्रावृत्तंलक्षणं अयुजिनयुगरेफतोयकारोयुजिचनजौजरगाश्चपुष्पि-
ताग्रेति ४५

उक्तमर्थमाशीर्वादपूर्वकमुपसंहरति विधिसमयनियोगादिति विधिर्देवं विधिर्देवैर्विधानेचेत्यमरः समयः कालस्त
योर्नियोगान्नियमाद्धेतोः तयोर्दुरतिक्रमत्वादिति भावः अगाधेदुस्तरे आपत्ययोधिरिवेत्युपमितसमासः दिनकृत
मिवेति वक्ष्यमाणानुसारात् तस्मिन्नापत्ययोधौ मग्नं सूर्योपिसायंसायंसागरे मज्जति परेद्युरुन्मज्जतीत्यागमः
दीप्तिः प्रतापः आतपश्च तस्याः संहारेण जित्समप्रसन्नं शिथिलवस्त्रं शिथिलधनं अन्यत्र शिथिलरश्मिं वस्त्रं ईदं

विधिसमयनियोगाद्दीप्तिसंहारजिह्वां शिथिलवस्त्रमगाधे मग्नमापत्ययोधौ
रिपुतिमिरमुदस्योदीयमानं दिनादौ दिनकृतमिव लक्ष्मीस्त्वांसमभ्येतु भूयः ४६

गौरश्मौ च वस्त्रतोये धने मणाविति वैजयंती शिथिलबलमिति पाठे त्वमयत्रापि शिथिलशक्तिकमित्यर्थः अथ रिपु
स्तिमिरमिव तद्विपुतिमिरमुदस्य निरस्य उदीयमानमुद्यंतं इङ्गाताविति धातोर्देवादिकात्कर्तरिशानच् त्वां दिनादौ दि
नकृतमिव लक्ष्मीर्भूयः समभ्येतु भजतु आशिषिलिङ् लोटवितिलोट् चमत्कारितयामंगलाचरणरूपतया च स

किरातटी

२३

गति श्लोकेषु लक्ष्मीशब्दप्रयोगः यथाह भगवान् भाष्यकारः मंगलाक्षिनिमंगलमध्यानिमंगलांतानिशास्त्राणि प्रथंते
वीरपुरुषाण्यायुष्मत्पुरुषाणि च भवन्ति अध्येतारश्च प्रवक्तारो भवन्तीति पूर्णोपमेयं मालिनीवृत्तं सर्गांतत्वाद्दत्तभेदः
यथाह दंडी सर्गेरनतिविस्तीर्णैः श्राव्यवृत्तैः ससंधिभिः सर्वत्रभिन्नसर्गांतैरुपेतं लोकरंजनमिति ४६ अथ कविः
काव्यवर्ण्यनामाख्यानपूर्वकं सर्गपरिसमाप्तिकथयति इतीति इतिशब्दः परिसमाप्तौ भारविकृताविति कवि

सर्ग

१

इति भारविकृतौ महाकाव्ये किरातार्जुनीये प्रथमः सर्गः ७

नामकथनं महाकाव्यइति महच्छब्देन लक्षणसंपत्तिः सूचिता किरातार्जुनीयइति काव्यवर्ण्ययोः कथनं प्रथमः स
र्गः समाप्तइति शेषः एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यं किरातार्जुनावधिकृत्य कृतो ग्रंथः किरातार्जुनीयं शिशुकंदयमसभद्वंद्वं
जननादिभ्यश्च इति द्वंद्वच्छप्रत्ययः राघवपांडवीयमिति वत् तथाह्यर्जुन एवात्र नायकः किरातस्तु तदुत्कर्षाय प्रति

२३

भटतयावर्णितः वंशवीर्यप्रतापादीन्वर्णयित्वा रिपोरपि तज्जयान्नायकोत्कर्षकथनंच धिनोति न इति अथा
यंसंग्रहः नेतामध्यमपांडवो भगवतानारायणेन प्रभुस्तस्योत्कर्षकृते तु वर्णयित्तथा दिव्यः किरातः पुनः शृंगा-
रादिरसौंगमत्रविजयीवीरः प्रधानं रसः शैलाद्यानि च वर्णितानि बहुशो दिव्यास्त्रलाभः फलं इति श्रीमहो-
पाध्यायकोलचलमल्लिनाथसूरिविरचितायां किरातार्जुनीयकाव्यव्याख्यायां घंटापथसमारख्यायां प्रथमः सर्गः
समाप्तः ७७ शके १७८३ दुर्मतिनामसंवत्सरे श्रावणकृष्णत्रयोदश्यां सोमे समाप्तो यम् ७७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७७
हासर्गसुंबर्दयेथे बापूहरशौटदेवळे करयांचा शिलायत्रछापखान्यात छापिला ७७ ७७ ७७ ७७

इति किरातार्जुनीये महाकाव्ये प्रथमः सर्गः समाप्तोऽयं

[OrderDescription]
,CREATED=02.12.19 15:24
,TRANSFERRED=2019/12/02 at 15:30:43
,PAGES=49
,TYPE=STD
,NAME=S0002278
,Book Name=M-289-KIRATAJUNIYAM SARG
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,